

RECHTSPRAAK

X/Talent People Emmen BV

De overeenkomst tussen partijen kan worden gekwalificeerd als een uitzendovereenkomst. Onvoldoende is onderbouwd dat de uitzendorganisatie is tekortgeschoten in haar verplichting om voldoende deskundig personeel ter beschikking te stellen.

Feiten

Talent People Emmen BV (hierna: TPE) exploiteert een uitzendbureau. X heeft een onderneming, Y, die zich bezighoudt met afbouwwerkzaamheden. Enkele medewerkers van TPE hebben gedurende vijf weken in opdracht van X werkzaamheden verricht op een van de projecten van X. TPE heeft X betreffende deze weken facturen gestuurd, waarvan een groot gedeelte onbetaald is gebleven. TPE vordert een bedrag van € 22.037,50. Aan haar vordering heeft zij ten grondslag gelegd dat X de facturen betreffende het uitlenen van personeel aan TPE onbetaald heeft gelaten. X heeft een reconventionele vordering ingesteld. Volgens X is TPE toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van de op haar rustende verplichting uit de overeenkomst tussen partijen en heeft X daardoor schade geleden. De kantonrechter heeft de vordering van TPE toegewezen en de vordering van X afgewezen. Tegen dit vonnis komt X in hoger beroep.

Oordeel

Uitzendovereenkomst

Tussen partijen is in geschil of de werknemers die voor X hebben gewerkt krachtens een overeenkomst van aanneming van werk of een uitzendovereenkomst hebben gewerkt. Voorop wordt gesteld dat nu X zich er voor zijn (tegen)vordering op TPE op beroept dat de overeenkomst tussen partijen een overeenkomst van aanneming van werk is, hij dit dient te stellen en zo nodig te bewijzen. De hoofdverplichting van de uitzendorganisatie is om werknemers aan de opdrachtgever beschikbaar te stellen om onder toezicht en leiding van de opdrachtgever arbeid te verrichten. Tussen partijen staat niet ter discussie dat TPE een uitzendorganisatie is en dat de contactpersoon van X bij TPE, D, als intercedent – een typische functie voor een medewerker van een uitzendorganisatie – voor TPE werkte. Gesteld noch gebleken is dat X, voorafgaand aan het aangaan van de overeenkomst voor het project te Deventer, aan TPE gedetailleerde informatie – bijvoorbeeld bouwtekeningen en een bestek – heeft verstrekt over de inhoud van het werk in Deventer en dat partijen afspraken hebben gemaakt over de oplevering van het werk. Dat, en zo ja op welke wijze, sprake is geweest van

de oplevering van het werk, heeft X evenmin gesteld. Ook heeft hij niet aangevoerd dat andere afspraken zijn gemaakt tussen hem en TPE dan betreffende het aantal en de persoon van de door TPE ter beschikking gestelde medewerkers, de duur van de beschikbaarstelling en de vergoeding. Aldus heeft X in het licht van het gemotiveerde verweer van TPE onvoldoende onderbouwd dat de medewerkers van TPE in het kader van een overeenkomst tot aanneming van werk, en niet op basis van een uitzendovereenkomst, voor hem hebben gewerkt. In dit verband wordt nog overwogen dat vaststaat dat TPE in Deventer geen toezicht heeft gehouden op de werkzaamheden van de desbetreffende medewerkers. X heeft verklaard dat hij het grootste deel van de periode dat de werknemers in Deventer aan het werk waren zelf ook op het project aanwezig was en dat hij hen toen aanwijzingen heeft gegeven. Deze feitelijke gang van zaken wijst veeleer op het bestaan van een uitzendovereenkomst dan van een overeenkomst van aanneming van werk. Dat de medewerkers van TPE op eigen kosten naar Deventer gingen en geen gebruik maakten van gereedschap en bedrijfskleding van X betekent nog niet dat zij op basis van een overeenkomst van aanneming van werk, en niet op basis van een uitzendovereenkomst, voor hem werkten. De uitzendorganisatie en diens opdrachtgever, in dit geval X, kunnen overeenkomen dat de uitzendkrachten met hun eigen gereedschap en met de eigen bedrijfskleding en op kosten van de uitzendorganisatie naar het werk reizen. Dat de desbetreffende medewerkers ter plaatse instructies van de uitvoerder van de opdrachtgever van X ontvingen, betekent evenmin dat sprake is geweest van aanneming van werk. Indien X geen werknemers had ingeleend, maar in dienst zou hebben gehad, zouden deze medewerkers ook de aanwijzingen van de uitvoerder van de hoofdaannemer hebben moeten opvolgen, zeker wanneer X zelf niet op het werk aanwezig was.

De slotsom is dat X zijn stelling dat tussen hem en TPE een overeenkomst van aanneming van werk is gesloten, onvoldoende heeft onderbouwd.

Tekortkoming in de nakoming

X betoogt daarnaast dat ook indien sprake is van een uitzendovereenkomst TPE in haar verplichting tot nakoming daarvan is tekortgeschoten. TPE heeft in dat geval personen geselecteerd die onvoldoende deskundig waren voor het werk dat moest worden verricht. Dat volgt uit de ernst en de aard van de door hen gemaakte fouten, aldus X. Het hof volgt X niet in dit betoog. Tussen partijen staat niet ter discussie dat de medewerkers van TPE die in Deventer voor X hebben gewerkt vaker voor hem hadden gewerkt. X kende de desbetreffende medewerkers derhalve. Gesteld noch gebleken is dat X bij het aangaan van de overeenkomst heeft aangegeven aan welke eisen de medewerkers moesten voldoen en dat de hem ter beschikking gestelde medewerkers niet aan deze vereisten voldeden en evenmin dat hij voor het werk in Deventer andere medewerkers van TPE wilde hebben dan de medewerkers die vaker voor hem hadden gewerkt, dat hij eerder over de kennis en kunde van deze medewerkers heeft geklaagd of dat hij heeft aangegeven dat de medewerkers voor het werk in Deventer, gelet op het ingewikkelde karakter van het werk, over meer kennis en ervaring dienden te beschikken dan waarover de medewerkers beschikten die eerder aan hem beschikbaar waren gesteld. Onder deze omstandigheden heeft X zijn stelling dat TPE is tekortgeschoten in haar verplichting om voldoende deskundig personeel ter beschikking te

stellen onvoldoende onderbouwd. Het enkele feit dat de beschikbaar gestelde medewerkers (ernstige) fouten hebben gemaakt, is daartoe onvoldoende, nu gesteld noch gebleken is dat TPE dat had kunnen weten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:2682

Zaaknummer: 200.189.034/01

Rechters: H. de Hek, D.H. de Witte en D.J. Keur

Advocaten: R.S. van der Spek en P. van Rossum

Wetsartikelen: 7:750 BW en 7:690 BW